psaného povolení, poněvadž zákon nečiní rozdílu mezi léčebnými ústavy jako podniky výdělečnými a nevýdělečnými.

Konečně se ve stížnosti namítá, že st-l nemůže při své praxi postupovati jinak, neboť při operacích jím provedených může nastati krvácení neb jiné komplikace. Ani tato námitka nemůže otřásti zákonitostí nař. rozhodnutí, neboť lékař musí zařídíti svojí praxi tak, aby odpovídala předpisům zákonným, tedy i předpisu § 2 lit. b) cit. zák. zdravotního, podle něhož ke zřízení léčebného ústavu jest třeba zvláštního povolení úředního.

Č. 8933.

Policejní věci: * Paragraf 8 nař. min. vnitra č. 79/1917 ř. z., pokud se jím váže nošení odznaků na předchozí úřední povolení, jest neplatný.

(Nález ze dne 6. prosince 1930 č. 18.789.)

Prejudikatura: Boh. A 7729/29, CCCIL/29.

Věc: Jan B. ve V. proti zemské správě politické v Praze o přestupek min. nař. č. 79/1917 ř. z.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nálezem osp-é ve Varnsdorfu z 12. září 1927 byl st-l uznán vinným přestupkem § 1 případně 8 min. nař. z 26. února 1917 č. 79 ř. z., jehož se dopustil tím, že zároveň s ostatními členy cyklistického spolku »Austria« dne 23. května a 11. července 1926 na slavnostech cyklistického spolku nosil černo-červeno-zlaté šerpy, aniž byl i s ostatními členy spolku oprávněn podle spolkových stanov takové šerpy nositi; pro přestupek ten byl st-l odsouzen k pokutě 200 Kč, pro případ nedobytnosti ke 14dennímu vězení.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání st-le, shledav v inkriminovaném jednání st-lově skutkovou trestní podstatu přestupku § 8 min. nař. č. 79/1917 ř. z. K námitce, že st-l nosil šerpy v kritické době jako slavnostní ozdobu, žal. úřad nepřihlédl, neboť vzhledem k okolnosti, že spolek »Austria« veřejně a korporativně vystupoval s těmito šerpami, chtěje se tím nápadně odlišiti od ostatních účastníků slavností, nutno považovati šerpy ty za »spolkový odznak«. Žal. úřad uvedl dále, že st-li se nepodařilo prokázati, že jest se členy spolku statutárně oprávněn nositi takový spolkový odznak; další námitku, že st-l nevěděl, že nošení takových spolkových odznaků jest zakázáno, zamítl žal. úřad jako právně irelevantní, poněvadž neznalost právních předpisů nikoho neomlouvá.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvážil:

Podle § 1 min. nař. č. 79/1917 ř. z. jest dovoleno nositi stejnokroje jen, je-li to povoleno podle tohoto nařízení. Povolení lze uděliti od případu k případu pro jednotlivé stejnokroje nebo všeobecně pro jejich vzor. Stejnokroji podle tohoto nařízení se rozumějí také jednotlivé kusy stejnokroje. Toto ustanovení se vztahuje podle § 8 také na oprá-

není nositi odznaky všelikého druhu, jež nosí členové spolků, ústavů nebo veř. korporací. Je tedy i nošení takových odznaků dovoleno jen tehdy, bylo-li podle tohoto nařízení schváleno.

Ustanovením § 1 min. nař. č. 79/17 ř. z. zabýval se nss již v nál. Boh. A 7729/29, opírajícím se o usnesení odborného plena Boh. A CCCIL/29, a dovodil v tomto nálezu, že uvedené ustanovení bylo vydáno bez zákonného zmocnění a jest tedy neplatné. Názor ten jest odůvodněn v podstatě úvahou, že nošení uniforem není všeobecně zakázáno a že není zákonného zmocnění, které by opravňovalo vládu neb ministerstvo, aby vydávala ustanovení, jimiž by kdo byl nucen předem vymáhati si pro svoji činnost — platnou normou nezakázanou — povolení, t. j. konsens.

Na tomto názoru trvá nss i v tomto případě. Poněvadž pak i nošení odznaků není platnou normou zakázáno a podle § 8 min. nař. č. 79/17 ř. z. jest nošení odznaků všelikého druhu, tedy i těch, jichž nošení nebylo zakázáno platnou normou právní, vázáno na předchozí úřední povolení, platí o § 8 totéž, co o § 1, a dlužno i jeho ustanovení prohlásiti za neplatné.

Odsoudila-li I. stolice st-le pro přestupek § 1, případně § 8 cit. min. nař., položila tomuto výroku za základ normu, jež nemá zákonné platnosti, a jest proto i nař. rozhodnutí, kterým byl výrok ten v plném rozsahu potvrzen, nezákonné.

Č. 8934.

Zaměstnanci veřejní: * Ustanovení § 151, odst. 1—4 plat. zák. vztahuje se také na opatření úřadu, kterým byly nařízeny srážky se služebních příjmů státního zaměstnance.

(Nález ze dne 6. prosince 1930 č. 19.006.)

Prejudikatura: Boh. A 7743/29, 7835/29, 8327/29.

Věc: Ferdinand Ř. v Bratislavě (adv. Dr. Leopold Langer z Prahy) proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o srážky se služebních příjmů.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Gfř v Bratislavě nařídilo st-li výnosem ze 4. února 1928, aby dal na klinice pro choroby nervové a duševní státní nemocnice v Bratislavě pozorovat svou nervovou chorobu na útraty Léčebného fondu veř. zaměstnanců nebo na útraty vlastní, a podotklo, že by bylo nuceno přeložiti ho do výslužby, kdyby tohoto nařízení neuposlechl. St-l byl na jmenované klinice na pozorování od 15. února 1928 do 11. května 1928, čímž vznikly léčebné útraty v částce 2.436 Kč, jejichž náhradu požadovala správa nemocnice od gfř. Toto obrátilo se na okr. sbor Léč. fondu veř. zaměstnanců v Bratislavě se žádostí o zapravení těchto léčebných útrat, což však okresní sbor tohoto fondu odepřel. Výnosem gfř z 24. dubna 1928 bylo pak nařízeno, aby st-li byly uvedené léčebné útraty sráženy s jeho služebních požitků. Při vý-